

Teade uurimismenetluse algatamise kohta seoses kaubandustakistustega nõukogu määruses (EÜ) nr 3286/94 määratletud tähenduses, mis seisnevad India meetmetes ja tavades, mis mõjutavad kauplemist veini ja kangete alkoholsete jookidega.

(2005/C 228/03)

Komisjon sai 20. juulil 2005. aastal nõukogu määruse (EÜ) nr 3286/94⁽¹⁾ (edaspidi "asjakohane määrus") artikli 4 alusel kaebuse.

1. Kaebuse esitajad

Euroopa veinitootjate komitee (Comité européen des entreprises vins CEEV) ja Euroopa kangete alkoholsete jookide organisatsioon (Confédération européenne des producteurs de spiritueux CEPS) esitasid ühise kaebuse.

CEPS on ELi kangete alkoholsete jookide tootjate esindusorgan. Selle liikmeskond koosneb 38 siseriiklikust kutseliidust, kes esindavad kõnealust tööstusharu 21 ELi liikmesriigis. CEEV on ELis liikmesriikide siseriiklike kutseliitude esindusorgan, kes esindab tööstusharu ja/või kauplemist veini, aromatiseeritud veini, vahuveini, liköörveini ja muude veinitoodetega. Selle liikmeteks on 12 siseriiklikku kutseliitu ja Šveits.

CEEV ja CEPS on liidud, kes tegutsevad ühe või mitme ühenduse ettevõtte nimel asjakohase määruse artikli 4 lõikes 1 ja artikli 2 lõikes 6 määratletud tähenduses.

2. Toode

ELi tooted, mida mõjutavad kõnealused India meetmed, on vein, vermut, aromatiseeritud vein ja kanged alkoholsetes joogid, mis on klassifitseeritud HSi rubriikide 2204, 2205 ja 2208 alla. Need hõlmavad veini, vahuveini, vermutit, ja muud kangendatud veini nagu portveini ja šerri ning kangeid alkoholsete jooke, mis on destilleeritud põllumajandusliku päritoluga toorainest nagu brändi ja veinipiiritus, viski, džinn, vodka, rumm ja liköör.

Komisjoni algatav uurimine võib siiski hõlmata ka teisi tooteid, eelkõige neid, mille puhul huvitatud pooled, kes on endast teada andnud allpool esitatud tähtaegade jooksul (vt 8. jagu), suudavad näidata, et väidetavad tavad mõjutavad asjaomaseid tooteid.

⁽¹⁾ Nõukogu 22. detsembri 1994. aasta määrus (EÜ) nr 3286/94, millega kehtestatakse ühenduse meetmed ühise kaubanduspoliitika vallas, et tagada rahvusvahelistest kaubanduseeskirjadest, eeskätt Maailma Kaubandusorganisatsiooni egiidi all kehtestatud eeskirjadest tulenevate ühenduse õiguste kasutamine (EÜT L 349, 31.12.1994, lk 71). Määrust on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 356/95 (EÜT L 41, 23.2.1995, lk 3).

3. Sisu

Kaebus keskendub India õigusliku režiimi kolmele eraldi aspektile imporditud veini ja kangete alkoholsete jookide kohta:

(a) Täiendav tollimaks

India seaduse kohaselt on alkoholsete jookide aktsiisimaksu kehtestamine 26 India osariigi kohaliku omavalitsuse pädevuses. Üldjuhul kehtestatakse aktsiisimaks toodetele, mis on läbinud toomisprotsessi Indias. Seepärast ei kehtestata üldjuhul aktsiisimaks villitud veini ja kangete alkoholsete jookide impordile. Maksustatakse ainult omamaist toodangut ja lahtist importi, mis on villitud Indias (määradega, mis erinevad India 26 osariigi kohaliku omavalitsuse lõikes märkimisväärselt).

Sellega seoses kehtestas India 1. aprillil 2001. aastal tollitariifiseaduse 3. jao kohase teatise nr 37/2001 alusel föderaalsete täiendava tollimaksu imporditud veinile ja kangetele alkoholsetele jookidele, et hüvitada osariigi tasandil omamaistelt toodetelt makstud või makstavaid aktsiisimakse. Vastavalt tolliseaduse 3. jaole peab föderaalne täiendav tollimaks olema võrdne omamaistele toodetele kehtestatud aktsiisimaksuga. Täiendavat tollimaksu võetakse väärtuselisel alusel erinevate määradega. Vastavalt 1. märtsi 2003. aasta tolli teatisele nr 32/2003 kohaldatakse täiendavat tollimaksu imporditud veini suhtes kolme määraga: 75 %, 50 % ja 20 % (sõltuvalt impordi väärtusest) ja imporditud kangete alkoholsete jookide suhtes nelja määraga: 150 %, 100 %, 50 % ja 25 % (jällegi sõltuvalt impordi väärtusest).

(b) Osariikide aktsiisimaksud ja maksud

Nagu on selgitatud eespool, ei ole aktsiisimaksu kehtestamine villitud veinidele ja kangetele alkoholsetele jookidele India osariikide pädevuses. Kaebuse esitajad siiski väidavad, et sellest hoolimata kohaldatakse mitmed osariigid aktsiisimaksu või sarnaseid makse imporditud veini ja kangete alkoholsete jookide müügi suhtes erinevate nimetuste all ja erinevate määradega. Vastavalt kaebuse esitajate väidetele kohaldatakse osa nendest maksudest (aktsiisimaksud ja muud maksud) ainult imporditud toodete suhtes või kohaldatakse neid imporditud toodete suhtes omamaistest toodetest kõrgema määraga.

(c) Osariikide kehtestatud impordipiirangud

Kaebuse esitajad väidavad, et seitsmes India osariigis on veini ja kangete alkoholsete jookide import tegelikult keelatud.

4. Väited kaubandustakistuste kohta

Kaebuse esitajad leiavad, et 3. jaos kirjeldatud tavad ja meetmed on kaubandustakistused asjakohase määruse artikli 2 lõikes 1 määratletud tähenduses.

(a) Täiendav tollimaks

Esiteks väidavad kaebuse esitajad, et föderaalset täiendavat tollimaksu peab käsitlema imporditollimaksuna (või muu tollimaksuna või maksuna), millega rikutakse India kohustusi seoses GATT 1994 II artikliga, mida tõlgendatakse koostoimes tollitariifistikuga. Sellega seoses kaebuse esitaja selgitab, et Indiale siduvad WTO tariifid kohustavad Indiat rakendama veinile ja kangetele alkoholsetele jookidele maksimaalselt 150 %-list määra. Kõikide imporditud veini ja kangete alkoholsete jookide suhtes kehtib 150 %-line (piiritusjookidele) ja 100 %-line (veinile) tollimaksu baasmäär. Föderaalset täiendavat tollimaksu kohaldatakse neile määradele lisaks. Seega, kuivõrd föderaalset täiendavat tollimaksu käsitletakse imporditollimaksuna (või muu tollimaksuna või lõivuna), ületab üldine tollimaksumäär kõikidele kangetele alkoholsetele jookidele ja veinidele (välja arvatud kõige kallimad⁽¹⁾) siduva 150 %-lise tollimaksumäära. Lisaks väidavad kaebuse esitajad, et föderaalset täiendavat tollimaksu ei saa käsitleda "samaväärsena siseriikliku maksuga" II artikli lõike 2 punkti a tähenduses ja seetõttu ei ole see nimetatud sätte alusel põhjendatud.

Teiseks väidavad kaebuse esitajad, et eelnevast sõltumatult föderaalset täiendavat tollimaksuga kohaldatakse imporditud veini ja kangete alkoholsete jookide suhtes režiimi, mis on selgelt ebasoodsam kui see, mida kohaldatakse omamaise päritoluga "samasuguste" (või "konkurentsivõimeliste või asendatavate") toodete suhtes, rikkudes GATTi III artikli lõiget 2. Sellega seoses kaebuse esitajad väidavad, et kuna imporditud veinile üldiselt ei kehtestata osariigi aktsiisimakse, ületab föderaalset täiendavat tollimaksu määr märkimisväärselt aktsiisimaksu määra, mida kohaldatakse omamaiste kangete alkoholsete jookide müügi suhtes enamikes India osariikides.

Vastavalt kaebuste esitajate väidetele on imporditud vein ja kanged alkoholsete joogid ülemääraselt maksustatud ka juhul, kui võrrelda ühelt poolt föderaalset täiendavat tollimaksu määra koos muude kaudsete maksudega, mida kohaldatakse imporditud veini ja kangete alkoholsete

jookide suhtes osariigi tasemel, ja teiselt poolt osariigi tasemel omamaise veini ja kangete alkoholsete jookide suhtes kohaldatavate muude kaudsete maksude ja aktsiisimaksu summat.

(b) Osariikide kehtestatud aktsiisimaksud ja maksud

Kaebuse esitajad väidavad, et kuigi aktsiisimaksu kehtestamine imporditud villitud veinile ja kangetele alkoholsetele jookidele ei kuulu India osariikide pädevusse, kohaldatakse mitmed osariigid siiski erinevate nimedega ja erinevate määradega aktsiisimakse või sarnaseid makse imporditud veini ja piiritusjookide müügi suhtes. Seega väidetakse, et vähemalt kolmteist India osariiki kohaldatakse aktsiisimakse või muid makse, mida võiks pidada imporditud toodetelt saadavate tulude kogumise alternatiivseks vahendiks, kuna osariikidel ei ole õigust kehtestada aktsiisimakse. Vastavalt kaebuse esitajate väidetele kohaldatakse mõningaid makse (aktsiis ja muu) ainult imporditud toodete suhtes või imporditud toodete suhtes omamaistest toodetest kõrgema määraga, mis on vastuolus GATT 1994 III artikli lõikega 2.

(c) Osariikide kehtestatud impordipiirangud

Kaebuse esitajad väidavad, et seitsmes India osariigis on veini ja kangete alkoholsete jookide import tegelikult keelatud, mis on vastuolus GATT 1994 III artikli lõikega 4 ja XI artikli lõikega 1.

Olemasolevate faktide ja esitatud tõendusmaterjali põhjal leiab komisjon, et kaebus sisaldab piisavalt esmapilgul usutavaid tõendeid kaubandustakistuste kohta asjakohase määruse artikli 2 lõikes 1 määratletud tähenduses.

5. Väide kaubandust kahjustavate mõjude kohta

Rahvusvahelise veini ja kangete alkoholsete jookide registri (International Wine & Spirits Record; IWSR) hinnangul oli läänelike piiritusjookide markide tarbimine Indias 2004. aastal 87 miljonit üheksaliitrit kasti, mille järgi on India üks suuremaid kangete alkoholsete jookide turge maailmas. Nimetatud hinnang hõlmab 550 000 kasti imporditud kanget alkoholi, ülejäänud (99,4 %) hõlmab omamaist toodangut "Indian Made Foreign Liquor" (IMFL). 2004. aastal eksportis EL Indiasse kangeid alkoholsete jooke ligikaudu 23 211 000 euro väärtuses.

Viimase aastakümne jooksul on India veiniturg kasvanud järjekindlalt, kuigi aeglaselt. 2004. aastal oli see hinnanguliselt 667 000 üheksaliitrit kasti, millest 96 000 ehk 14 % oli imporditud. 2004. aastal eksportis EL veini Indiasse ligikaudu 4 167 000 euro väärtuses.

⁽¹⁾ S.t imporditud vein cif hinnaga üle 100 USA dollari kast (12 pudelit), mille suhtes kohaldatakse kõige madalamat (20 % väärtuselisest tollimaksust) täiendavat tollimaksu.

Kaebuse esitajad väidavad, et kaebuse aluseks olevad tavad takistavad oluliselt ligipääsu India turule, panevad imporditud veini ja kanged alkohoolsed joogid ebasoodsasse konkurentsio-lukorda võrreldes omamaise toodanguga, ja on takistanud imporditud veini ja kangete alkohoolsete jookide tarbimise loomulikku kasvu Indias.

Sellega seoses märgivad kaebuse esitajad, et pärast föderaalsete koguselise impordi piirangute kõrvaldamist 2001. aastal ja nende asendamist käesolevas kaebuses märgitutega, langes kangete alkohoolsete jookide impordi maht ajavahemikul aprill — august 2001 60—70 % võrreldes möödunud aasta sama perioodiga, kuna turismiturule mõeldud kaubad maksustati kõrgete maksudega ja hinna tõttu tõrjuti nad turult välja. Samuti väidavad kaebuse esitajad, et pärast teatavate maksusoodustuste andmist kaupadele, mida müüdi teatava klassiga hotellides ja restoranides, kasvas imporditud veini ja kangete alkohoolsete jookide maht oluliselt. See tähendab, et käesolevas kaebuses nimetatud meetmed takistavad ELi veini ja kangete alkohoolsete jookide suuremat sisenemist India turule.

Samuti viitavad kaebuse esitajad tüüpilistele arvulistele näitajatele, mis on saavutatud imporditud kangete alkohoolsete jookide turu hõivamisel muudes üldjoontes Indiale sarnastes arengumaades, mis tähendab, et kaubandustökked, mis seisavad ELi kangete alkohoolsete jookide tööstusharu ees Indias, on väga tõsised.

Komisjon leiab, et kaebus sisaldab piisavalt esmapilgul usutavaid tõendeid kaubandust kahjustavate mõjude kohta asjakohase määruse artikli 2 lõikes 4 määratletud tähenduses.

6. Ühenduse huvid

ELi kangete alkohoolsete jookide tööstusharu, mida esindab CEPS, ekspordib igal aastal hinnanguliselt rohkem kui 5 miljardi euro väärtuses kaupu rohkem kui 150 maasse. Kangete alkohoolsete jookide sektoris on otseselt hõivatud umbes 50 000 ja kaudselt täiendavalt 250 000 inimest. ELi veiniek-sport kolmandatesse riikidesse on väärtuseliselt 4,5 miljardi eurot, mis on mahult 12,5 miljardit hektoliitrit (hl).

Komisjon leiab, et on oluline tagada ühenduse eksporditööstu-sele võrdsed tingimused kolmandate riikide turul, eelkõige seoses siseriiklike maksudega. Kaitsetolle ei tohiks asendada muude kaitsemeetmetega, mis on vastuolus rahvusvaheliste kohustustega. See on eriti oluline alkohoolsete jookide puhul, kuna tavaliselt kohaldatakse nende suhtes kõrgeid makse aktsiisi ja käibemaksu kaudu.

Eespool toodud silmas pidades leitakse, et uurimismenetluse algatamine on ühenduse huvides.

7. Menetluskord

Komisjon on pärast asjakohase määruse alusel asutatud nõuan-dekomiteega konsulteerimist otsustanud, et uurimismenetluse algatamiseks on piisavalt tõendeid, et teha kindlaks asjakohased faktid ja õiguslikud asjaolud, ning et see on ühenduse huvides, ja on algatanud uurimismenetluse vastavalt asjakohase määruse artiklile 8.

Huvitatud pooled võivad endast teada anda ja esitada kaebuse esitaja tõstatatud küsimustes oma seisukohad kirjalikult, lisades neile vajalikud tõendid.

Lisaks kuulab komisjon ära huvitatud pooled, kes taotlevad seda kirjalikult endast teada andmise ajal, tingimusel et menet-luse tulemused mõjutavad neid otseselt.

Käesolev teade avaldatakse vastavalt asjakohase määruse artikli 8 lõike 1 punktile a.

8. Tähtaeg

Mis tahes asjakohane teave ja taotlused asja arutamise kohta peaksid jõudma komisjoni hiljemalt 30 päeva pärast käesoleva teate avaldamist ja tuleks saata kirjalikult järgmisel aadressil:

Euroopa Komisjon
Kaubanduse peadirektoraat
Hr Jean-François Brakeland
CHAR 9/74
B-1049 Brüssel
Faks (32-2) 299 32 64